

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 8 g.

Til § 31

I det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed efter bestemmelsen i *stk. 1* videregive oplysningen, hvis den er af betydning for denne forvaltningsmyndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Bestemmelsen indebærer, at en forvaltningsmyndighed, i de tilfælde, hvor den er berettiget til at videregive en oplysning, skal imødekomme en begæring fra en anden forvaltningsmyndighed om udlevering af oplysningen. Det gælder dog efter *stk. 2* ikke, hvis videregivelsen påfører myndigheden et merarbejde, der væsentligt overstiger den interesse, den anden myndighed har i at få oplysningen. Om myndigheden er berettiget til at videregive en oplysning må afgøres efter bestemmelserne i §§ 28 og 30 og efter eventuelle særlige tavshedspligtsbestemmelser.

Det er den myndighed, der råder over oplysningen, der tager stilling til om oplysningen skal videregives. Det kan medføre, at myndigheden må anmode den anden myndighed om at redegøre nærmere for, hvilke omstændigheder, der gør videregivelsen påkrævet.

Afslår en forvaltningsmyndighed at udlevere oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed efter bestemmelsen i § 31, kan afgørelsen herom påklages gennem det almindelige rekursystem.

Til § 32

Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, må efter § 32 ikke skaffe sig fortrolige oplysninger, som er uden betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Bestemmelsen har til formål at præcisere, at de offentligt ansatte ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for det arbejde, som de udfører. Bestemmelsen er dog naturligvis ikke til hinder for, at forvaltningsmyndighedens personale på sædvanlig måde samarbejder om løsning af myndighedens opgaver, eller for, at de sædvanlige sagsbehandlingsrutiner med f.eks. »tilaktering« af principielle sager følges.

Til kapitel 9

Kapitlet indeholder bestemmelser om ikrafttræden og forholdet til anden lovgivning m.v.

Til § 33

Efter *stk. 1* foreslås loven sat i kraft den 1. januar 1987. På grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for kommunernes vedkommende, foreslås det endvidere, at lovens regler om automatisk partshøring og begrundelse af forvaltningsafgørelser først træder i kraft den 1. januar 1989. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til § 34

Forslagets § 34 indeholder en bestemmelse om lovforslagets inhabilitetsreglers forhold til anden lovgivning, der indeholder afvigende regler. Bestemmelsen medfører, at lovforslagets inhabilitetsregler får karakter af generelle minimumsregler, der ikke får selvstændig betydning i de særlige tilfælde, hvor der inden for specielle forvaltningsområder er fundet behov for at fastsætte strengere regler. Det sikres således, at der inden for alle forvaltningsområder kommer til at gælde udtrykkelige inhabilitetsregler af en styrke, der mindst svarer til forvaltningslovens.

Opstår der inden for sådanne særlige områder, hvor der findes mere vidtgående regler om speciel inhabilitet, tvivl om, hvorvidt der i en konkret situation foreligger inhabilitet, må forholdet således om fornødent bedømmes både i forhold til forvaltningslovens regler og til de særlige regler. Fører blot ét af disse regelsæt til at antage inhabilitet, må den pågældende undlade at deltage i behandlingen og afgørelsen af den pågældende sag.

Til § 35

Bestemmelserne i *stk. 1 og 2* svarer i princippet til den gældende overgangsregel i § 13, *stk. 2 og 3*, i offentlighedsloven. Bestemmelsen medfører, at lovens regler ikke finder anvendelse på dokumenter, der er udfærdiget eller er kommet i myndighedens besiddelse, inden loven om partsoffentlighed trådte i kraft den 1. oktober 1964. Omfattet vil dog være oplysninger om faktiske omstændigheder, der indeholdes i dokumenter fra før denne tid, hvis de er indgået i en sag efter dette tidspunkt og har været af væsentlig betydning for denne sags afgørelse. For så vidt angår adgangen til aktindsigt i afsluttede straffesager, der som nævnt er en udvidelse af adgangen til aktindsigt i forhold til den gældende offentlighedslov, foreslås det, at loven kun finder anvendelse på straffesager, der afgøres efter lovens ikrafttræden.